

БЕРЕЗЕНЬ 2012. № 7/(57)

Ерудит - times
www.erudit-gim.at.ua

ТЕМА НОМЕРА: НАЙГОЛОВНІШІ СВЯТА ВЕСНИ!

Дитяча служба новин гімназії «Ерудит» міста Києва

Читайте у номері

- ♦ Шевченківські дні в гімназії «Ерудит»;
- ♦ Декада української мови та літератури;
- ♦ Міжнародний жіночий день в «Ерудиті»;
- ♦ Фестиваль краси та творчості «Міс «Ерудит»-2012»;
- ♦ В р у б р и ц і «Ерудований гімназист» читайте захоплюючі розповіді про родини наших учнів;
- ♦ Солодка мить в житті 5-Б!
- ♦ Фігурне катання;
- ♦ Зооманія: «Моє захоплення — тварини»;
- ♦ Проби пера: «Казка про фіалку та буяка»;
- ♦ Особистий погляд: поліетилен — загроза екології»

Щовесни, коли тануть сніги й оживає природа, ми вишановуємо пам'ять Тараса Григоровича Шевченка.

Коли характеризують народ, то, перш за все, називають найталановитіших, найкращих його представників. Україна — це Шевченко. У його творах — наша історія, наші болі й мрії.

На видному місці в книжковій шафі моя бабуся поставила Біблію та „Кобзар”. Я запитала її: „А чому ці книги стоять поряд?” Рідненька мені відповіла: „Тарас любив Біблію, цитував її у своїх творах, використовував біблійні сюжети”. І я зрозуміла, що „Кобзар” сповнений біблійною мудрістю та могутністю. Ця книга — своєрідне Євангеліє від Тараса. Мій же прадід, як розповідав дідусь, був неписьменною людиною, а читати таки навчився по „Кобзарю”. Це єдина книга

в його житті, яку він читав щодня. Дідусь Іван знав біографію Шевченка й завжди з радістю переповідав її, цитуючи уривки з творів поета своїм односельчанам. Читаючи, він усе повторював: „Як зрозуміло й як правдиво!”

Я вважаю, що Шевченко нам потрібен сьогодні більше ніж будь-коли. Нам необхідна його правдивість, його віра в майбутнє, його прагнення до свободи, його любов до рідної землі. Талановита людина подарувала нам талановиті твори. Саме тому й у своїй книжковій шафі поруч із енциклопедіями, історичними творами я тримаю „Кобзар” Тараса Григоровича — великий дар народу.

Я вважаю, що, хто Шевченка прочитав, той багатий серцем став. Тарасові думки будуть жити вічно!

Комісарчук Юлія, 6 клас

**Дорогі жінки!
Прийміть сердечні
вітання з нагоди чудового
весняного свята —
8 Березня!**

Все найсвітліше, що є в нашому житті — весна, щастя, радість, кохання пов'язане з Жінкою — Берегинею роду людського.

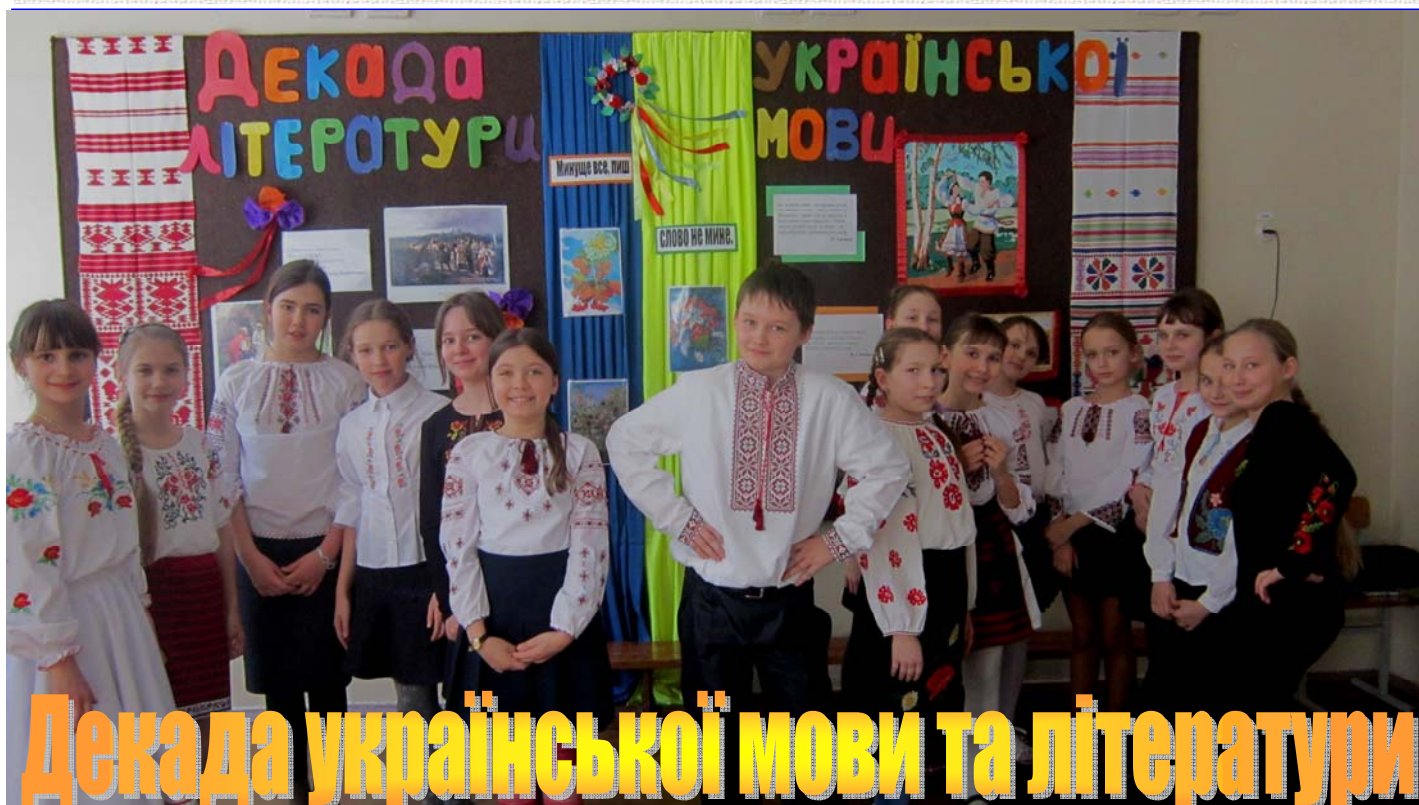
Ваша енергія, відповідальність, активна життєва позиція несуть у світ злагоду, добро та любов.

Бажаємо Вам завжди бути щасливими, здоровими, оточеними ніжністю та турботою.

Нехай Вас завжди супроводжує впевненість у завтрашньому дні!

**З повагою,
директор гімназії,
О.М.Перехейда**

ЕРУДОВАННИЙ ГІМНАЗИСТ**"Ерудит" відзначає Міжнародний жіночий день!**

Кожен рік ми відзначаємо Міжнародний жіночий день і цей рік – не виключення! Чоловіки оточують жінок подарунками, увагою і турботою. Але не кожен замислюється про витoki виникнення. Адже свято 8 березня виник як день боротьби з чоловіками за свою рівноправність із ними.

Жіночий день існував уже у стародавньому Римі. У цей день чоловіки дарували своїм дружинам подарунки й оточували їх турботою й ласкою. По суті, це був день хранительки домашнього вогнища. У цей день римлянки одягалися в кращий одяг і відвідували храм богині Весті. **Свято ж 8 березня** має зовсім інші корені виникнення: боротьба жінок за свої права.

8 березня 1857 року робітниці швейних і взуттєвих фабрик Нью-Йорка пройшли маршем

по вулицях міста. Вони вимагали 10-годинний робочий день, придатні для роботи приміщення, рівну з чоловіками заробітну плату. У той час робочий день жінки тривав по 16 годин на добу. А чоловіки вже працювали по 10 годин: після рішучих виступів вдалося домовитися про введення 10 годинного робочого дня.

У 1910 році в Копенгагені на Міжнародній конференції жінок-соціалісток Клара Цеткін запропонувала щорічно відзначати Міжнародний жіночий день 8 Березня.

Вона поставила на конференції питання про те, щоб жінки у всьому

світі визначили певний день, коли вони привертатимуть суспільну увагу до своїх вимог.

У 1911 році це свято вперше відзначалося 19 березня в Австрії, Данії, Німеччині і Швейцарії. Тоді більш мільйона чоловіків і жінок взяли участь в маніфестаціях. Наступного року в багатьох країнах Європи 8 березня або приблизно в цей день жінки організували марші на знак протесту проти війни.

Міжнародний жіночий день 8 березня з перших років Радянської влади став державним святом. У цей день на урочистих заходах держава звітувала перед суспільством про реалізацію державної політики щодо жінок. З плином часу це свято втратило своє первісне політичне забарвлення, а стало весняним!

Марченко,
5-А клас

ЕРУДОВАНИЙ ГІМНАЗИСТ**ФОТОЗВІТ ФЕСТИВАЛЮ "Міс Ерудит"****Краса врятує світ!**

ЕРУДОВАНИЙ ГІМНАЗИСТ

ФЕСТИВАЛЬ МИСТЕЦТВА ТА КРАСИ "МІС" ЕРУДИТ

ЕРУДОВАНІЙ ГІМНАЗИСТ

Святковий день чотирнадцятого січня 2012 року запам'ятається нам, учням 5-Б класу гімназії "Ерудит", надовго. Біля школи ми зібралися дуже рано, тому що на 9 годину ранку в нас була запланована екскурсія на кондитерську фабрику „Рошен”. На фабрику ми приїхали вчасно, бо кожному дуже хотілося потрапити до „Царства солодоців”.

Нам запропонували одягнути спеціальний одяг і провели до цеху, де виготовляють цукерки „Київ Вечірній”. Весь процес виробництва цукерок автоматизований. Вони повинні бути всі однакової форми. Якщо якась не вдалася, її відкладає в сто-

СОЛОДКА МИТЬ В ЖИТТІ 5-Б!

рону спеціальна машина, потім ще раз всі цукерки перевіряє працівник фабрики, і втретє, коли солодоші складені до коробок, їх сканує ще одна машина і відставляє в сторону коробку з невдалою цукеркою. Солодоші неправильної форми переробляються на відому нам „Ліщину”.

Екскурсія була дуже цікава й пізнавальна.

А далі було саме найприємніше - нам запропонували продегустувати торт „Золотий ключик”. Кожному подарували набір цукерок. Для класу ми отримали в подарунок годинник. Тепер, кожного разу, коли ми дивимось на нього, то згадуємо „солодкі миті” перебування на фабриці „Рошен”.

Учні 5-Б класу

ЕРУДОВАНИЙ ГІМНАЗИСТ

Фігурне катання

Фігурне катання на ковзанах, у далеких від його сучасної спортивної інтерпретації формах, було відомо ще в XVI столітті в Нідерландах. Однак тільки лише через три століття, у середині XIX століття, воно перетворилося на один із видів спорту та завоювало популярність і в Північній Америці, і в США, і в Канаді.

Американець Едвард Бушнелл із Філадельфії в 1850 році ввів спеціальні ковзани зі сталевими лезами, що дозволило фігуристам виконувати різні повороти і обертання на льоду. Інший американець, балетмейстер Джексон Хейнес, що жив в 60-і роки XIX століття у Відні, додав в фігурне катання на ковзанах елементи з балету й танців.

Перші змагання з фігурного катання на ковзанах, що включали виконання як обов'язкових фігур, так і довільної програми, в супроводі оркестру, відбулися у Відні в 1872 році.

Після того, як в 1892 році був утворений Міжнародний союз ковзанярів ІСУ, в сферу його діяльності, разом зі

швидкісним бігом на ковзанах, увійшло і фігурне катання.

Під егідою ІСУ почали проводитися щорічні чемпіонати світу з фігурного катання на ковзанах. Перший з них відбувся в 1896 році в столиці Росії Санкт-Петербурзі, причому в програму входили тільки змагання в одиночному катанні серед чоловіків.

Жінки-фігуристки вперше розіграли нагороди чемпіонату світу в одиночному катанні в 1906 році в швейцарському місті Давосі. Перші чемпіонати світу в парному катанні були проведені в 1908 році в Санкт-Петербурзі. У 1948 році Міжнародний союз ковзанярів визнав як вид спорту один з різновидів фігурного катання на ковзанах - спортивні танці на льоду, і утворив у складі ІСУ відповідний комітет. Відрізнялися спортивні танці на льоду тим, що в них були відсутні стрибки, підтримки, тривалі роз'єднання партнерів і деякі інші елементи, характерні для парного катання у виконанні спортивних пар. Спортивні танці на льоду вперше були включені в програму чемпіонату світу з фігурного катання, що проводилося в 1951 році в Мілані. Але включення спортивних танців на льоду в програму зимових Олімпійських ігор фігуристам довелося чекати ще 25 років.

Найсильніші фігуристи США і Канади істотно підвищили швидкість ковзання, збагатили програми

цікавими серіями кроків, першими в світі стали виконувати стрибки в три оберти. Технічне ускладнення програм, з якими виступали кращі майстри фігурного катання Північної Америки і Європи, значно підвищило видовищність змагань у цьому виді спорту, сприяло зростанню його популярності, а отже, і притоку юних талантів.

В даний час змагання в одиночному катанні як серед чоловіків, так і серед жінок і в парному катанні включають так звану коротку програму, виконання протягом певного часу під музику, обрану спортсменами, восьми запропонованих елементів зі сполучними кроками, і довільну програму, виконання протягом певного часу під музику, обрану спортсменами, композиції з деяких елементів.

У спортивних танцях на льоду змагання складаються з обов'язкових, визначених, танців, оригінального танцю, з необхідним ритмом, і довільного танцю, під музику, обрану спортсменами.

ЕРУДОВАНІЙ ГІМНАЗИСТ

Моя родина – це улюблені тато Олександр, мама Наталія, молодший братик Максим та Я – авторка цієї розповіді. Мені 10 років і я завжди вважала, що моя родина звичайна, але коли почала писати про неї зрозуміла, що моя родина – найкраща!

Моїм батькам по 33 роки і разом вони вже 13 років. Кожного року у січні ми відзначаємо свято народження сім'ї. Мама і тато познайомились в інституті, де разом навчалися.

Мама розумна та творча людина, з нею завжди цікаво та весело. Іноді я порівнюю свою матусю з Мудрою Совою! До мого народження мама працювала у Міністерстві транспорту, а зараз займається нашим вихованням та допомагає татові.

Мій тато-бізнесмен, у школі професійно займався футболом та мріяв стати футболістом. Але після школи вступив до Інституту Залізничного транспорту, щоб продовжувати династію залізничників (мої дідусь, бабуса, тітка та дядько-залізничники). Та не так сталося, як мріялось...

Коли мені виповнилося 9 років я стала старшою сестрою, в мене з'явився братик, Максимка – це наше маленьке сонечко. Йому усе цікаво! Але найбільше всього він любить гратися машинками та відпочивати. Я так люблю свого братика, що іноді мені хочеться обійняти його міцно-міцно, і

ніколи не відпускати.

Наша родина любить подорожувати. Як тільки з'являється можливість, ми їзимо в різні куточки України. В літку подобається подорожувати по Криму, мама обожнює Кримські гори, також ми бували були у Львові, Кам'янці-

Подільському, на лицарських боях у Хотині, також нам подобається відвідувати щорічну «Сорочинську ярмарку», де збулася мрія моєї родини, ми всім купили вишиванки і тепер на всі державні свята одягаємо їх. Ми спортивна родина і любимо кататися на лижах в Карпатських горах. Існує багато місць де ми ще не були, але обов'язково побуваємо!

У вільний час буваємо на природі, відвідуємо з мамою театри, виставки, з татом - слухаємо музику, катаємося на ковзанах, велоси-

педах та просто чудово проводимо час. Починаючи з 5 років я займаюсь балетними танцями, ми часто їздимо на різ-

номанітні конкурси. В мене є багато грамот та навіть кубок, але треба ще багато чому вчитись.

Батьки приділяють мені з братиком весь свій вільний час, я за це їм дуже вдячна.

Здавна відомо, що родина – то невичерпне джерело наснаги, любові та батьківських обов'язків. І кожна сім'я докладає зусиль, аби не всохло родове дерево, бо «Без роду нема народу». Щоб родинне життя склалося, необхідні три умови: кохання, взаємоповага та діти. Ясна річ, що для мене прикладом є моя власна родина. Тому мені б дуже хотілося, аби моя сім'я була схожою на мою нинішню, де я зараз – просто дитина. А

мамина ласка, татова вимогливість, їх мудрість, тепло домашнього затишку на все життя залишать глибокий слід у моєму житті.

Кажуть: «Щасливим не народжуються, ними стають». І вирішальну роль у цьому відіграє родина. Народна мудрість стверджує: «Без сім'ї нема щастя на землі».

Я люблю свою родину, тому що це є мій безцінний скарб і я буду його берегти.

Риженкова Валерія,
5-Б клас

ЕРУДОВАНИЙ ГІМНАЗИСТ**МОЯ СІМ'Я...**

Моя сім'я – це мама, тато, маленький братик і, звичайно, я. Я люблю мою сім'ю всім своїм серцем.

Моя сім'я дружна та міцна. Ми проводимо вихідні дні та свята завжди разом, маємо багато спільних інтересів та занять.

Моя сім'я має багато захоплень. Одне з них – лижний спорт. Ми полюбаємо взимку їздити в гори

кататися на лижах. Ми отримуємо задоволення від свіжого повітря, мальовничих пейзажів та швидкого катання.

Моя сім'я - це саме головне в моєму житті.

Моя мама

Мою маму звуть Віта. Їй 34 роки. Вона краса та мудрість нашої сім'ї. Матуся завжди допоможе в

тяжку хвилину та ніколи не відмовиться від важкої праці. Вона дарує нам свою любов, ласку та турботу.

Моя мама за фахом економіст. Вона знає три іноземні мови, часто їздить у відрядження. Вона також займається

науковою роботою та пише книжку.

Її улюблене хобі – подорожі. Вона знає багато цікавого про різні країни. У вільний час полюбає займатися фітнесом.

Моя матуся – сама найкраща у світі!

Мій тато

Мого тата звуть Олег. Йому 35 років. Він веселий та кмітливий. З ним завжди цікаво проводити час. За фахом він також економіст. Вони з мамою вчилися на одному курсі в інституті. Мені дуже приємно, що мої батьки разом так багато років.

Теніс – це найулюбленіше хобі мого татка. Він має багато кубків та інших призів за виграні турніри. Ще він гарно плаває та грає у футбол. Мій тато дуже спортивний. Він мене дуже любить.

Мій молодший брат

Мого братика звуть Михайлик. Йому зараз 5 років. Однак він вже вміє читати, рахувати до мільйону та знає багато цікавої інформації. Міша полюбає математичні задачі та логічні вправи. Він гарно катається на лижах, плаває та грає у футбол. У майбутньому він мріє стати спортсменом. За характером він веселий, допитливий та цілеспрямований.

Мені пощастило, що в мене є такий братик.

І, звичайно, я - ВІТАЛІНА

Мені зараз 10 років. Я вмію грати в теніс, плавати, співати, малювати та танцювати. Професійний теніс – це моя майбутня спеціальність. Я знаю, що попереду багато років важкої праці, однак я готова до випробувань. В мене є декілька нагород. Але основні призи чекають мене попереду.

Я маю чотири улюблені хобі, на які я намагаюсь знаходити вільний час: малювання, вокал, спортивно-балетні танці та лижний спорт. Всім цим я захоплююсь в рівні мірі.

Я дуже люблю свою сім'ю та буду робити все можливе, щоб бути її гордістю.

Віталіна Голод, 5-Б клас

ЗООМАНІЯ

Моє захоплення – тварини.

Я обожнюю все, що з ними пов'язано: доглядати за ними, спостерігати, гратися з звірятками та читати про них цікавинки. Я захоплююся тваринами скільки себе пам'ятаю. Завжди моїми улюбленими книжками були енци-

клопедії про живу природу. Тварини завжди були і залишаються моїм хобі. Колись я дуже хотіла домашню тваринку і моя мрія здійснилась!

Утримання домашніх тварин - це справжнє захоплення. Були в мене рибки, папужки, одна жабка, кілька кішок, одна є і зараз, я дуже її люблю!!! Також у мене є мої улюблені

рибки та хом'ячки. Для вибору хобі немає кордонів - це може бути все, що завгодно, лише б Вам це було цікаво і приносило задоволення.

Беляєва Ольга, 5-Б

Найменший в світі акваріум

Мініатюрист Анатолій Коненко займається мистецтвом мікромініатюри вже 30 років. Він придумав свою власну технологію малюнку на рисових та макових зернятках, а також людському волоссі, а нещодавно створив найменший у світі акваріум з живими рибками.

Акваріум зроблений зі склопластику, на дні ростуть живі водорості, і рибки в ньому теж справжні - 5 мальків данію реріо, розмір яких не перевищує 4 міліметрів. Розмір наноакваріума становить 30 x 24 x 14 мм. Обсяг - 2 чайні ложки води.

На створення акваріума Анатолію Коненку знадобилося близько 3 тижнів. Найскладнішим став процес виготовлення мікро-компресора, щоб забезпечити мешканців акваріума киснем.

За матеріалами «Ерудит Таймс»

ПРОБИ ПЕРА

Казка про добру фіалку та злого будяка

Жила собі на зеленій галявині чудова фіалка. Вона була найдобрішою квіткою в світі. Це була молода рослина. А поряд з нею жив колючий будяк. Він був дуже злий, адже фіалка була набагато гарніше за нього, і всі навколо захоплювалися нею. Зла рослина з кожним днем все більше ненавиділа бідолашну фіалку.

Одного ранку, коли яскраво світило сонечко, будяк був як завжди роздратований, і цього дня він вирішив позбутися чарівної квітки.

- Фіалко, прибирайся геть! – басом прокричав будяк.

- Ти мені звичайно вибач будяче, але чому я повинна прибиратися звідси? – ввічливо запитала фіалка.

- Тому, що від тебе нема ніякої користі, а від мене – є: мої

колючки пристають до одягу людей та до хутра тварин, а завдяки моєму широкому і гіркому листю, навколо мене нічого не росте. Ха – ха – ха! – розсміявся будяк.

- Та хіба ж це користь? – сумно показала фіалка.

- А хіба ні? – прикрикнувши запитав злий будяк.

- Ні, тому що користь – це коли ти приносиш щось добре, наприклад я: від мене чудово пахне, я можу прикрасити будь-яку будівлю або садибу! – відказала добра фіалка. Будяк насу-

пивши брови, замислився. Думав він - дуже довго. А потім сумно проказав: Навіщо ж я тоді живу?

Та що ти, що ти! Від тебе також є користь. – схвилювано проказала фіалка.

Справді? – з надією запитав будяк.

Ну звичайно, ти лікувальна рослина, а ще тобою обожнюють бавитися діти! - сказала фіалка.

З того часу, будяк перестав дратуватись і раптом, його злість вся кудись зникла. Йому навіть здавалося, що він став не тільки добрим, а ще й дуже гарним! З того часу будяк став обожнювати фіалку!

І стали вони друзями – не розлий вода!

Мустафаєва Людмила, 5-Б

Літачки

Мій тато любить літачки
Він днями їх майструє,
Візьме потрібний інструмент
Все різьє, клеє і фарбує.

А потім в полі запускає
І часто він їх розбиває,
Та не засмучується він
Бо в ного є ще не один.

Я теж ще трохи підросту
Тай літачок сама зроблю,

І стану його запускать,
Щоб тата й маму здивувать

ОСОБИСТИЙ ПОГЛЯД

Поліетилен - загроза екології!

Раніше люди і мріяти не могли про зручні пакети, які можна спокійно взяти в магазині і покласти туди продукти. Сучасна ж Україна вирішує проблему зовсім іншого роду - куди їх подіти? Повної утилізації вони не підлягають, а при спалюванні виділяють сильні отрути. В нашій державі уже почали виробляти так звані самоутилізаційні пакети (паперові). Але це крапля в морі, і коли вони з'являться у всій Україні, невідомо. У той час як у

західних країнах йде скорочення виробництва поліетиленової та пластикової тари, у нас воно тільки набирає обертів.

Перший поліетиленовий пакет був випущений в США півстоліття тому. Зручна і дешева упаковка відразу сподобалася і продавцям, і покупцям. Її виробництво щорічно збільшувалося. Тоді ніхто не замислювався, що сьогодні утилізація поліетилену стане однією з найбільш серйозних екологічних проблем. За статистикою, озвученої на засіданні Ради безпеки на початку цього року, темпи зростання токсичних відходів в Україні випереджають динаміку ВВП. Тільки Київ щорічно виробляє 1,5 млн. тонн сміття в рік. 7-9% відходів - поліетиленові пакети. Разом з пластиковими пляшками та пакувальної плівкою вони становлять 40% від усього обсягу побутового сміття.

Упаковка з синтетичних полімерів практично не піддається розкладанню в природних умовах, а при спалюванні виділяє такі отрути, як діоксини і фуранни. Вплив цих шкідливих речовин українці вже

відчули на собі. За даними Всесвітньої організації охорони здоров'я (ВООЗ), 20% наших

співвітчизників щорічно помирають через хвороби, спричинені забрудненням навколишнього середовища. Не кажучи вже про те, що передмістя мегаполісів перетворюються у величезні смітєві звалища. Якщо так піде і далі, збудеться сумний прогноз лауреата Нобелівської премії, датського фізика Нільса Бора:

«Людство загине не від атомної бомби і нескінченних воєн, воно поховає себе під горами власних відходів».

Безкоштовно, бо небезпечно!

Стрімке зростання виробництва поліетиленових пакетів в чому пов'язаний з тим, що їх безкоштовно видають покупцям практично у всіх великих супермаркетах. Тут і проявляється відома тяга наших співвітчизників до «халяви». Кияни охоче беруть із собою не по одному пакету, а відразу декілька, не без підстав вважаючи: «В господарстві згодиться». В такому пакеті і продукти зручно тримати, і сміття викидати. Про те, як пакети будуть потім утилізувати, городяни не замислюються. Правда, в деяких торгових мережах вже почали боротьбу за екологічну чистоту міста. «У всіх наших магазинах на касі можна взяти не тільки поліетиленові пакети, а й паперові, вони великі і міцні, значить, їх можна брати з собою в магазин багато разів!

Дідик Едуард, 5-Б

Від редакторів газети: якщо вам цікава наша газета, з радістю вислухаємо ваші пропозиції щодо введення нових рубрик, а також власні погляди на життя, посприємо реалізації ваших творчих здібностей.

Засновник та видавець газети: гімназія «Ерудит» м.Київ	Колектив редакції: Гол. редактор, коректор: Андрієнко С.В. (Газета на правах інформаційного бюлетеня) Голови рубрик: Комісарчук Юлія, 6 кл., Підгорна Дарина, 7 кл., Стрілець Анастасія, 6 кл., Носкова Євгенія, 9-А кл., Павлюк Марія, 6 кл., Абілова Сабіна, 11 кл.	Наша адреса: м.Київ, вул. Тупікова, 27 тел. (044) 401-10-61 E-mail: erudit-times@ukr.net www.erudite-gim.at.ua - офіційний веб сайт. Віддруковано на підприємстві: Поліграфічний центр «Квітка» Наклад - 50 прим.
--	--	---

Всі опубліковані матеріали є власністю редакції. Відповідальність за достовірність інформації несуть автори матеріалів. Погляд редакції не завжди може співпадати з поглядом авторів матеріалів.

Фото не завжди є прямими ілюстраціями до тексту. Рукописи не рецензуються та не повертаються!